

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 2 oktober 2018 met nummer RvVb/A/1819/0137
in de zaak met rolnummer 1617-RvVb-0395-A

Verzoekende partij	de heer Wim VAN CAUWENBERGHE vertegenwoordigd door advocaat Lode DEKIMPE met woonplaatskeuze op het kantoor te 9690 Kluisbergen, grote Herreweg 34A
Verwerende partij	de deputatie van de provincieraad van OOST-VLAANDEREN

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 3 februari 2017 en door neerlegging op de griffie op 8 februari 2017 de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 15 december 2016.

De verwerende partij heeft het administratief beroep van de verzoekende partij tegen de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Zingem van 31 augustus 2016 niet ingewilligd.

De verwerende partij heeft aan de verzoekende partij een stedenbouwkundige vergunning geweigerd voor het regulariseren van een bestaande buitenpiste, stapmolen en lichtmasten bij een bestaande paardenstal op een perceel gelegen te 9750 Zingem, Pluimke 11, met als kadastrale omschrijving afdeling 3, sectie B, nummers 423 E, 425B en 426A .

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

1.

De Raad stelt met een beschikking van 23 mei 2017 vast dat het beroep van de verzoekende partij op het eerste gezicht laattijdig en bijgevolg klaarblijkelijk onontvankelijk is.

Met een aangetekende brief van 1 juni 2017 wordt aan de verzoekende partij een afschrift bezorgd van de beschikking van 23 mei 2017 en wordt haar de mogelijkheid geboden om binnen een vervaltermijn van vijftien dagen, die ingaat de dag na de dag van de betekening van de brief, een verantwoordingsnota en overtuigingsstukken in te dienen.

De verzoekende partij dient tijdig een verantwoordingsnota in waarna de waarnemend voorzitter van de Raad in een beschikking van 24 juli 2017 oordeelt dat de eerder in de beschikking van 23 mei 2017 gedane vaststellingen aangaande de laattijdigheid niet langer kunnen worden volgehouden, het beroep klaarblijkelijk niet onontvankelijk is, de procedure dient te worden verdergezet volgens de gewone rechtspleging en de in de verantwoordingsnota van de verzoekende partij opgeworpen standpunten aan tegenspraak dienen te worden onderworpen.

De verwerende partij dient een antwoordnota en het administratief dossier in. De verzoekende partij dient een wederantwoordnota in. De verwerende partij dient geen laatste nota in.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot vernietiging op de openbare zitting van 29 mei 2018.

Advocaat Lode DEKIMPE voert het woord voor de verzoekende partij.
Mevrouw Leen LIPPEVELDE voert het woord voor de verwerende partij.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. FEITEN

De verzoekende partij dient op 3 juni 2016 bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Zingem een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor “het regulariseren van een bestaande buitenpiste, stapmolen en lichtmasten bij een bestaande paardenstal” op de percelen gelegen te 9750 Zingem, Pluimke 11.

De percelen liggen volgens de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan ‘Oudenaarde’, vastgesteld met koninklijk besluit van 24 februari 1977, in landschappelijk waardevol agrarisch gebied.

Tijdens het openbaar onderzoek, georganiseerd van 10 juni 2016 tot en met 9 juli 2016, wordt een bezwaarschrift ingediend.

Het departement Landbouw & Visserij adviseert op 15 juni 2016 als volgt ongunstig:

“ ...

De aanvraag heeft geen betrekking op professionele agrarische of para-agrarische activiteiten, en is gelegen in agrarisch gebied. Het betreft de regularisatie van een buitenpiste, stapmolen en verlichtingspalen op een weide naast een huiskavel. De aanvrager baat op de site ook een stookoliebedrijf uit. Er werden op 16/06/2016 meer inlichtingen gevraagd bij de aanvragers betreffende de eventuele professionaliteit van hun paardenhouderij; Deze bleven echter onbeantwoord. Het Departement Landbouw en Visserij gaat er dan ook van uit dat het hier een hobbyactiviteit betreft.

Gelet op recente onderstaande berichtgeving kunnen stallingen voor weidedieren in de hobbysfeer en niet-beroepsmatige paardenhouderij niet meer aanvaard worden.

Meerdere arresten van Raad van State en Raad voor Vergunningsbetwistingen hebben geoordeeld dat het houden van paarden voor hobbydoeleinden strijdig is met de bestemming “agrarisch gebied”. Nieuwe stallen voor het houden van paarden zijn dus onvergunbaar in agrarisch gebied, zelfs al wordt aan deze omzendbrief voldaan. Zie bijvoorbeeld RvS, nr. 211.029, 4 februari 2011 en RvVb, nr. A/2014/0489, 15 juli 2014”.

Het departement Landbouw en Visserij geeft bijgevolg ook voor alle andere accommodatie die gevraagd wordt in functie van een hobbypaardenhouderij (een buitenpiste, een stapmolen, enz...) een ongunstig advies...”

Het college van burgemeester en schepenen adviseert op 10 augustus 2016 :

“ ...

Overeenstemming met dit plan

De aanvraag beoogt de regularisatie van een bestaande buitenpiste, stapmolen en lichtmasten bij een bestaande paardenstal in functie van het recreatief houden van paarden.

De aanvraag is principieel niet in overeenstemming met de voorschriften van het geldende plan zoals hoger omschreven. De aanvraag staat immers niet in functie van enige agrarische of para-agrarische activiteit, het betreft geen beroepsmatig uitgebate paardenhouderij.

Meerdere arresten van Raad van State en Raad voor Vergunningsbetwistingen hebben geoordeeld dat het houden van paarden voor hobbydoeleinden strijdig is met de bestemming "agrarisch gebied" (o.a. RvS, nr. 211.029, 4 februari 2011 en RvVb, nr. A/2014/0489, 15 juli 2014);

(...)

Externe adviezen

Op dd 15 juni 2016 werd door het Departement Landbouw en Visserij ongunstig advies uitgebracht Dit advies luidt als volgt:

(...)

Beoordeling van de bezwaarschriften

Samengevat halen de bezwaarindieners de hiernavolgende argumenten aan:

Als mede-eigenaars van de onverdeelde gronden, tekenen wij protest aan op de regularisatieaanvraag van Wim Van Cauwenberghe.

1. Het betreft wederrechtelijk opgetrokken constructies naast een wederrechtelijke opgetrokken loods waarvoor reeds een proces verbaal werd opgemaakt en de vordering tot afbraak geldend is:
 - a) Proces-verbaal met not. Nr. OU.66.75.296/92 dd. 29/04/1992 voor het oprichten van de boogloods;
 - b) Proces-verbaal met not. Nr. OU.66B.RW201100/2015 dd 26/05/2015 voor het aanleggen van paardenpiste, stapmolen, e a;
 - c) De plannen bij de aanvraag gevoegd, zijn niet conform de bestaande toestand (drie bestaande verlichtingspalen i.p.v. vier op het plan, inrichting van de loods,..)
2. De constructie en de paardenpiste worden uitsluitend voor recreatiedoeleinden gebruikt. De aanvrager heeft in hoofdzaak geen inkomen uit deze activiteiten (brandstofhandel).
3. Gezien deze constructies in agrarisch landschappelijk waardevol gebied liggen en de activiteit niet verenigbaar is met de bestemming van de gronden, verzoeken wij u deze aanvraag tot regularisatie negatief te adviseren en de afbraak te vorderen van alle niet geregulariseerde constructies op het perceel.

Conclusie

1. a) De boogloods maakt geen onderwerp uit van de stedenbouwkundige aanvraag. Het college van burgemeester en schepenen oordeelt enkel over het onderwerp van de aanvraag van de stedenbouwkundige vergunning m.a.w. over de buitenpiste, stapmolen en de verlichting van de piste;
⇒ het bezwaar is niet gegrond
- b) Dd. 26 mei 2015 werd een PV opgemaakt i.v.m. de paardenpiste, de stapmolen en de buitenverlichting (zie rubriek historiek);
⇒ het bezwaar is gegrond;
- c) Het betreft wel degelijk 4 bestaande verlichtingspalen (op google maps toestand augustus 2009 waren deze palen reeds aanwezig op de site);
De inrichting van de loods maakt geen onderwerp uit van deze stedenbouwkundige aanvraag.

Het college van burgemeester en schepenen oordeelt enkel over het onderwerp van de aanvraag van de stedenbouwkundige vergunning m.a.w. over de buitenpiste, stapmolen en de verlichting van de piste.

⇒ het bezwaar is niet gegrond;

- 2. De aanvraag beoogt de regularisatie van een bestaande buitenpiste, stapmolen en lichtmasten bij een bestaande paardenstal in functie van het recreatief houden van paarden. Het betreft hier geen beroepsmatige uitgebate paardenhouderij;*

⇒ het bezwaar is gegrond

- 3. De aanvraag is principieel niet in overeenstemming met de voorschriften van het geldende gewestplan zoals hoger omschreven. De aanvraag staat immers niet in functie van enige agrarische of para-agrarische activiteit, het betreft geen beroepsmatig uitgebate paardenhouderij,*

⇒ het bezwaar is gegrond

⇒ Het ingediende bezwaarschrift is ontvankelijk en gedeeltelijk gegrond, zie bovenvermelde beoordeling

(...)

Beoordeling van de goede ruimtelijke ordening

De ingediende aanvraag is volledig;

De aanvraag beoogt de regularisatie van een bestaande buitenpiste, stapmolen en lichtmasten bij een bestaande paardenstal in functie van het recreatief houden van paarden;

De aanvraag is principieel niet in overeenstemming met de voorschriften van het geldende plan, zoals hoger omschreven;

De aanvraag staat immers niet in functie van enige agrarische of para-agrarische activiteit; het betreft geen beroepsmatig uitgebate paardenhouderij;

Meerdere arresten van Raad van State en Raad voor Vergunningsbetwistingen hebben geoordeeld dat het houden van paarden voor hobbydoeleinden strijdig is met de bestemming "agrarisch gebied" (o.a. RvS, nr. 211.029, 4 februari 2011 en RvVb, nr. A/2014/0489, 15 juli 2014),

Het gehouden openbaar onderzoek leverde dd. 7 juli 2016 één ontvankelijk en gedeeltelijk gegrond bezwaarschrift op.

Het Departement Landbouw en Visserij bracht dd. 15 juni 2016 een ongunstig advies uit "De aanvraag heeft geen betrekking op professionele agrarische of para-agrarische activiteiten, en is gelegen in agrarisch gebied. Het betreft de regularisatie van een buitenpiste, stapmolen en verlichtingspalen op een weide naast een huiskavel. De aanvrager baat op de site ook een stookoliebedrijf uit.

Er werden op 16/06/2016 meer inlichtingen gevraagd bij de aanvragers betreffende de eventuele professionaliteit van hun paardenhouderij. Deze bleven echter onbeantwoord. Het Departement Landbouw en Visserij gaat er dan ook van uit dat het hier een hobbyactiviteit betreft.

Gelet op recente onderstaande berichtgeving kunnen stallingen voor weidedieren in de hobbysfeer en niet- beroepsmatige paardenhouderij niet meer aanvaard worden.

Meerdere arresten van Raad van State en Raad voor Vergunningsbetwistingen hebben geoordeeld dat het houden van paarden voor hobbydoeleinden strijdig is met de bestemming "agrarisch gebied". Nieuwe stallen voor het houden van paarden zijn dus onvergunbaar in agrarisch gebied, zelfs al wordt aan deze omzendbrief voldaan. Zie bijvoorbeeld RvS, nr. 211.029, 4 februari 2011 en RvVb, nr. A/2014/0489, 15 juli 2014.

Het Departement Landbouw en Visserij geeft bijgevolg ook voor alle andere accommodatie die gevraagd wordt in functie van een hobbypaardenhouderij (een buitenpiste, een stapmolen, enz.) een ongunstig advies."

Voorliggende aanvraag werd getoetst aan de goede ruimtelijke ordening en het ontwerp is niet inpasbaar in de omgeving.

De aanvraag is niet voor vergunning vatbaar.

Algemene conclusie

Uit bovenstaande motivering blijkt dat de aanvraag niet in overeenstemming is met de wettelijke bepalingen, alsook met de goede plaatselijke ordening en met zijn onmiddellijke omgeving.

De aanvraag is niet voor vergunning vatbaar.

...

De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar adviseert op 24 augustus 2016 :

“ ...

Geacht college,

Op 17 augustus 2016 ontving ik bovenvermeld dossier en uw adviesvraag overeenkomstig de reguliere procedure van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening. Het ingediende bouwaanvraagdossier is volledig en de procedure tot behandeling van deze aanvraag is correct verlopen. Ik sluit mij volledig aan bij de planologische en ruimtelijke motivering van deze aanvraag, zoals opgebouwd door het college van burgemeester en schepenen.

Bijgevolg wordt deze aanvraag ongunstig geadviseerd.

...”

Het college van burgemeester en schepenen weigert op 31 augustus 2016 een stedenbouwkundige vergunning aan de verzoekende partij. Het college beslist:

“ ...

Beoordeling van de goede ruimtelijke ordening

De ingediende aanvraag is volledig,

De aanvraag beoogt de regularisatie van een bestaande buitenpiste, stapmolen en lichtmasten bij een bestaande paardenstal in functie van het recreatief houden van paarden.

De aanvraag is principieel niet in overeenstemming met de voorschriften van het geldende plan, zoals hoger omschreven.

De aanvraag staat immers niet in functie van enige agrarische of para-agrarische activiteit, het betreft geen beroepsmatig uitgbate paardenhouderij.

Meerdere arresten van Raad van State en Raad voor Vergunningsbetwistingen hebben geoordeeld dat het houden van paarden voor hobbydoeleinden strijdig is met de bestemming "agrarisch gebied" (o.a. RvS, nr. 211.029, 4 februari 2011 en RvVb, nr. A/2014/0489, 15 juli 2014).

Het gehouden openbaar onderzoek leverde dd. 7 juli 2016 één ontvankelijk en gedeeltelijk gegrond bezwaarschrift op.

Het Departement Landbouw en Visserij bracht dd 15 juni 2016 een ongunstig advies uit: "De aanvraag heeft geen betrekking op professionele agrarische of para-agrarische activiteiten, en is gelegen in agrarisch gebied. Het betreft de regularisatie van een buitenpiste, stapmolen en verlichtingspalen op een weide naast een huiskavel. De aanvrager baat op de site ook een stookoliebedrijf uit.

Er werden op 16/06/2016 meer inlichtingen gevraagd bij de aanvragers betreffende de eventuele professionaliteit van hun paardenhouderij. Deze bleven echter onbeantwoord. Het Departement Landbouw en Visserij gaat er dan ook van uit dat het hier een hobbyactiviteit betreft.

Gelet op recente onderstaande berichtgeving kunnen stallingen voor weidedieren in de hobbysfeer en niet-beroepsmatige paardenhouderij niet meer aanvaard worden.

Meerdere arresten van Raad van State en Raad voor Vergunningsbetwistingen hebben geoordeeld dat het houden van paarden voor hobbydoeleinden strijdig is met de bestemming "agrarisches gebied". Nieuwe stallen voor het houden van paarden zijn dus onvergundbaar in agrarisch gebied, zelfs al wordt aan deze omzendbrief voldaan. Zie bijvoorbeeld RvS, nr. 211.029, 4 februari 2011 en RvVb, nr. A/2014/0489, 15 juli 2014.

Het Departement Landbouw en Visserij geeft bijgevolg ook voor alle andere accommodatie die gevraagd wordt in functie van een hobbypaardenhouderij (een buitenpiste, een stapmolen, enz.) een ongunstig advies."

Voorliggende aanvraag werd getoetst aan de goede ruimtelijke ordening en het ontwerp is niet inpasbaar in de omgeving,

De aanvraag is niet voor vergunning vatbaar.

Algemene conclusie

Uit bovenstaande motivering blijkt dat de aanvraag niet in overeenstemming is met de wettelijke bepalingen alsook met de goede plaatselijke ordening en met zijn onmiddellijke omgeving,

De aanvraag is niet voor vergunning vatbaar,

...

Tegen deze beslissing tekent de verzoekende partij op 3 oktober 2016 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 15 november 2016 om dit beroep niet in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te weigeren.

Na de hoorzitting van 29 november 2016 verklaart de verwerende partij het beroep op 15 december 2016 ongegrond en weigert een stedenbouwkundige vergunning. De verwerende partij beslist:

" ...

Gelet op het eensluidend verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar van 15 november 2016;

(...)

Beschrijving van de omgeving, de bouwplaats en het project

De bouwplaats is gelegen aan de zuidwestelijke rand van de dorpskern van Ouwegem, deelgemeente van Zingem. Het terrein bevindt zich op het kruispunt van Pluimke met de Molenstraat, beide gemeentewegen. In de omgeving komt een lintbebouwing voor van hoofdzakelijk open eengezinswoningen. Ten zuidoosten van de bouwplaats bevindt zich een open agrarisch gebied.

De betreffende eigendom heeft een totale oppervlakte van ± 14.554 m². Het terrein is bebouwd met een vrijstaande eengezinswoning, Pluimke 11. Daarnaast, ten zuiden ervan en bereikbaar via de Molenstraat, bevindt zich het stookoliebedrijf van de aanvrager. Achterliggend ligt een boogvormige loods die dienst doet als paardenstal.

Ten zuiden van de stal werd bijkomend nog een stapmolen aangelegd. Achter de stal werd een buitenpiste voorzien van 1.812 m², waarrond 4 verlichtingspalen werden geplaatst.

Voorliggende aanvraag betreft de regularisatie van de wederrechtelijk aangelegde buitenpiste, de stapmolen en de verlichtingspalen.

De buitenpiste werd reeds aangelegd in 2003 en wordt gebruikt voor het trainen van de eigen sportpaarden van aanvrager. De piste heeft een oppervlakte van ca. 50 m op 36 m

en bestaat uit een zandvlakte met een dikte van ± 20 cm. De piste is omzoomd door een houten, wit geschilderde omheining.

De stapmolen werd opgericht in 2011. Het betreft een metalen constructie met een diameter van 15 m die steun vindt op de grond via een centrale funderingsvoet. De loopcirkel voor paarden, met een breedte van 2,50 m, is verhard met klinkers. De binnenring is niet verhard. Deze stapmolen is eveneens omgeven door een houten, wit geschilderde omheining.

De verlichtingspalen die rond de buitenpiste werden geplaatst hebben een hoogte van 5 m.

In de beschrijvende nota bij de aanvraag motiveert aanvrager dat hij beschikt over een zeer functionele stal en 10 paarden in bezit heeft, alsook dat de te regulariseren constructies noodzakelijk zijn binnen de uitoefening van deze paardenhouderij.

(...)

Argumentatie appellant, hier de aanvrager

In het beroepschrift wordt gewezen op het uitgangspunt dat de aanvrager op vandaag beschikt over een zeer functionele stal en 10 paarden in bezit heeft.

Inzake het ingediende bezwaarschrift stelt appellant dat dit onontvankelijk is wegens gebrek aan belang. Het bezwaarschrift werd ingediend door familieleden van de aanvrager die stellen mede-eigenaars te zijn van onverdeelde gronden. Zij wonen niet in de onmiddellijke omgeving van de site en kunnen geen (on)rechtstreekse hinder of nadelen ondervinden van de aanvraag. De werken kunnen geen waardevermindering meebrengen van de gronden, veroorzaken geen pollutie en kunnen gemakkelijk worden verwijderd.

Appellant argumenteert dat de te regulariseren constructies noodzakelijk zijn binnen de uitoefening van de paardenhouderij van verzoekers en voldoen aan het legaliteitsaspect.

Met betrekking tot de verenigbaarheid in de omgeving wordt benadrukt dat de buitenpiste met bijhorende verlichting geen enkele negatieve invloed kan uitoefenen op de nabije omgeving. De zandpiste ligt niet hoger dan het normale maaiveld, bevindt zich integraal achter de paardenstal en is vanaf het openbaar domein nauwelijks waarneembaar. Ook de stapmolen betreft een eenvoudige en transparante constructie met een zeer beperkte hoogte. De stapmolen sluit aan de rechterzijde aan bij de bestaande stal en is omgeven door een kwalitatieve en duurzame groenaanleg.

Daarbij wordt opgemerkt dat de omgeving hoofdzakelijk residentieel is, op de site baat de aanvrager daarbij een stookoliebedrijf uit, en in de onmiddellijke omgeving staat een betonbedrijf. De paardenhouderij is eigenlijk hetgeen nog het dichtst staat bij de officiële bestemming.

Tot slot wordt vastgesteld dat de betreffende eigendom alsook de te regulariseren accommodaties met een zeer bijzondere zorg onderhouden worden en geenszins de schoonheidswaarde van het landschap in gevaar kunnen brengen.

Motivering

(...)

De juridische aspecten

Regularisatieaanvragen moeten in principe op dezelfde wijze worden behandeld als andere aanvragen, en de overheid moet zich ervoor hoeden dat ze niet zwicht voor het gewicht van het voldongen feit. Er moet worden uitgegaan van de toestand zoals die was voor de uitvoering van de wederrechtelijk uitgevoerde werken en de aanvraag moet worden beoordeeld op dezelfde wijze als elke andere aanvraag in functie van de goede ruimtelijke aanleg van de plaats zoals die thans wenselijk is.

De aanvraag beoogt de regularisatie van een buitenpiste, stapmolen en lichtmasten bij een bestaande paardenstal. De constructies staan ten dienste van het trainen en opleiden van paarden.

Uit het advies van het departement Landbouw en Visserij blijkt dat de aanvraag geen betrekking heeft op professionele agrarische of para-agrarische activiteiten, dat er, tevens bij gebrek aan bewijzen omtrent het tegendeel, wordt van uitgegaan dat het een hobby-activiteit betreft.

Dit standpunt werd bijgetreden door het gemeentebestuur.

In het beroepschrift wordt door appellant herhaald dat de aanvrager beschikt over een zeer functionele stal en 10 paarden in bezit heeft, dat het gevraagde volkomen bestaanbaar is met de vigerende bestemmingsvoorschriften.

Tijdens de beroepsprocedure werd hieromtrent bijkomend intern advies opgevraagd bij de provinciale dienst Landbouw en Platteland. Het advies van deze dienst, uitgebracht op 9 november 2016, is ongunstig en luidt als volgt:

“ ...

De aanvrager toont aan 10 paarden te bezitten. Ter plaatse zijn in de paardenstal 4 vaste boxen voor paarden met daarnaast een open ruimte/berging in de stalling. Volgens appellant kunnen in de open ruimte 6 metalen verplaatsbare boxen geplaatst worden zodoende hij in totaal 10 paarden kan stallen in de paardenstal. Tijdens plaatsbezoek stond er één metalen verplaatsbare paardenbox in de ruimte. Appellant meldt dat hij nog 6 paarden kan stallen op het adres Huisepontweg 60, waar momenteel 6 jonge paarden verblijven.

De 10 paarden werden zelf gefokt. Het is de bedoeling om ter plaatse de 10 eigen paarden op te leiden en te trainen met doel om er wedstrijden mee te rijden. De zoon (zelfstandig schrijnwerker) en de dochter rijden iedere week wedstrijden.

Uit de dossierstukken en het plaatsbezoek kan er niet besloten worden dat het over een beroepsmatige paardenhouderij gaat.

Meerdere arresten van de Raad van State en de Raad voor Vergunningsbetwistingen hebben geoordeeld dat het houden van paarden voor hobbydoeleinden strijdig is met de bestemming “agrarisch gebied”.

Advies

De dienst Landbouw en Platteland geeft een ongunstig advies voor de regularisatie van de buitenpiste, stapmolen en lichtmasten...”

In dit advies, dat integraal kan worden gevolgd, wordt opnieuw bevestigd dat het hier niet gaat om zone-eigen activiteiten. Het betreft geen beroepsmatig uitgebate paardenhouderij. De aanvraag voor de constructies in het kader van de hobby-activiteiten van de aanvrager doorstaat de agrarische toets niet.

Meerdere arresten van Raad van State en Raad voor Vergunningsbetwistingen hebben geoordeeld dat het houden van paarden voor hobbydoeleinden strijdig is met de bestemming “agrarisch gebied”.

Nieuwe stallen en constructies voor het houden van paarden geen betrekking hebbend op effectieve beroepslandsbouwbedrijven, zijn onvergunbaar in agrarisch gebied. (o.a. RvS, nr. 211.029, 4 februari 2011 en RvVb, nr. A/2014/0489, 15 juli 2014).

De hier gevraagde constructies, buitenpiste, stapmolen en lichtmasten, ter aanvulling van de stal en in het kader van het recreatief houden van paarden, betekenen een ongewenste inname van het agrarisch gebied niet in functie van agrarische of para-agrarische doeleinden, en kunnen niet voor vergunning in aanmerking komen.

De aanvraag is principieel niet in overeenstemming met de gewestplanbestemming. Er bestaat een onoverkomelijke legaliteitsbelemmering voor het verlenen van de stedenbouwkundige vergunning.

Subsidiair wordt meegegeven dat de ligging van de aanvraag binnen het landschappelijk waardevol agrarisch gebied daarenboven bijkomend de toetsingsvoorwaarde oplegt dat de bedoelde werken in overeenstemming moeten zijn met de eisen inzake de vrijwaring van het landschap, zijnde de esthetische toets.

De bouwplaats bevindt zich aan de rand van een open agrarisch landschap. In dit agrarisch gebied dient gestreefd naar een bescherming van de open ruimte, waarbij een verdere visuele versnippering dient vermeden. De hier gevraagde constructies storen in dit landschap. Inkaderende maatregelen, zoals het voorzien van groenschermen, kunnen hiertoe weinig soelaas bieden. De opmerking van appellant dat de omgeving hoofdzakelijk residentieel is, met name langs de overzijde van de Molenstraat en langs Pluimke, kan geen motivering vormen om de bijkomende constructies in het landschappelijk waardevol agrarisch gebied toch te vergunnen. Het gevraagde overschrijdt de ruimtelijke draagkracht van deze landelijke omgeving.

De aanvraag voldoet evenmin aan het landschappelijk esthetisch criterium.

De aanvraag is derhalve op essentiële punten in strijd met de wettelijke bepalingen.

De goede ruimtelijke ordening

Gelet op de hiervoor aangehaalde legaliteitsbelemmeringen voor het verlenen van een stedenbouwkundige vergunning zijn verdere opportuniteitsafwegingen niet relevant.

Conclusie

Uit wat voorafgaat dient besloten dat het beroep niet voor inwilliging vatbaar is.

Stedenbouwkundige vergunning dient te worden geweigerd.

...

Dit is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

Uit het dossier blijkt dat de vordering tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

V. ONDERZOEK VAN DE MIDDELEN

A. Eerste middel

Standpunt van de partijen

1.

In het eerste middel roept de verzoekende partij de schending in van artikel 11.4.1 en 15.4.6.1 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen (hierna: Inrichtingsbesluit) en de omzendbrief van 8 juli 1997 betreffende de inrichting en toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen zoals gewijzigd door de omzendbrief van 25 januari en 25 oktober 2002 (hierna de omzendbrief van 8 juli 1997).

De verzoekende partij wijst erop dat uit de bepalingen van het Inrichtingsbesluit volgt dat het aangevraagde project dient te worden getoetst aan zowel een planologisch als een esthetisch

criterium. Uit de tekst van de omzendbrief van 8 juli 1997 blijkt dat het aangevraagde project overeenstemt met hetgeen volgens de omzendbrief dient toegelaten te worden in agrarisch gebied.

Daarenboven preciseert de bestreden beslissing niet hoe het aangevraagde project niet voldoet aan het esthetisch criterium en hoe de schoonheid van het landschap wordt verstoord.

De bestreden beslissing getuigt van een foutieve toepassing van de aangehaalde wets- en reglementsbepalingen waardoor het aangevraagde project wel voor vergunning vatbaar is.

2.

De verwerende partij geeft in haar antwoordnota vooreerst aan dat de omzendbrief van 8 juli 1997, die door de verzoekende partij wordt aangehaald, geen verordenend karakter heeft zoals reeds meerdere malen bevestigd in rechtspraak van de Raad van State en rechtspraak van de Raad zodat het niet kan dat een niet-agrarische activiteit op grond van deze omzendbrief kan worden vergund.

De door de verzoekende partij opgeworpen schending van de omzendbrief van 8 juli 1997 kan niet tot de onwettigheid van de bestreden beslissing leiden en het motief van de verzoekende partij die stelt dat een hobbyhouderij van paarden vergunbaar is in agrarisch gebied, faalt naar recht.

De verwerende partij motiveert de planologische onverenigbaarheid van het aangevraagde project in de bestreden beslissing expliciet en afdoende. De bestreden beslissing wordt gedragen door minstens één gegrond en wettig motief zodat alle andere kritiek van de verzoekende als overmatig dient te worden gekwalificeerd en niet tot de onwettigheid van de bestreden beslissing kan leiden.

Nu in de bestreden beslissing een onoverkomelijke legaliteitsbelemmering is vastgesteld, faalt de kritiek van de verzoekende partij aangaande de niet toetsing van het aangevraagde project aan het esthetisch criterium in rechte en ook in feite nu in de bestreden beslissing wel degelijk een motivering aangaande de schending door het aangevraagde project van de landschappelijke kwaliteiten van het gebied is opgenomen.

3.

In haar wederantwoordnota wijst de verzoekende partij op de artikelen 4.4.8/2 en 5.7.1 VCRO die op 30 december 2017 in werking zijn getreden. Uit deze artikelen volgt dat onder bepaalde voorwaarden, onder andere in voorliggend gebied, een omgevingsvergunning kan worden verleend voor stedenbouwkundige handelingen aangaande het oprichten van een stal voor weidedieren die geen betrekking heeft op een effectief beroepslandbouwbedrijf.

De verzoekende partij volhardt in het tweede deel van haar eerste middel waar zij heeft aangegeven dat de verwerende partij heeft nagelaten het aangevraagde te toetsen aan het esthetisch criterium inzake landschappelijke inpasbaarheid van de handelingen en werken zoals bepaald in artikel 5.7.1 VCRO.

In de bestreden beslissing wordt nergens aangegeven waarom en in welk opzicht een gelijkgrondse paardenpiste met stapmolen het landschap zou storen of de ruimtelijke draagkracht van de omgeving zou overschrijden, terwijl er dienaangaande klaarblijkelijk geen bezwaar was voor het vergunnen van onder andere het brandstoffenbedrijf, een betonbedrijf en een voetbalterrein in de onmiddellijke omgeving.

Uit de bijgebrachte foto's blijkt dat de werken en handelingen van het aangevraagde project geen bijkomend volume impliceren en enkel bestaan uit een paardenpiste en een stapmolen die zelfs niet zichtbaar zijn vanop de openbare weg.

De bestreden beslissing geeft niet aan waarom of hoe de constructies het landschap zouden storen, noch waarom inkaderende maatregelen desgevallend geen oplossing zouden kunnen bieden, laat staan dat zou worden aangetoond dat de ruimtelijke draagkracht door het aangevraagde zou worden overschreden.

Beoordeling door de Raad

1.

De verzoekende partij ent in haar inleidend verzoekschrift haar eerste middel op de schending van artikelen 11.4.1 en 15.4.6.1 van het Inrichtingsbesluit en de schending van de omzendbrief van 8 juli 1997. In haar wederantwoordnota breidt de verzoekende partij haar eerste middel uit en stelt zij dat de bestreden beslissing tevens een schending inhoudt van artikelen 4.4.8/2 en 5.7.1 VCRO ingevoegd bij decreet van 8 december 2017 houdende wijzigingen van diverse bepalingen inzake ruimtelijke ordening, milieu en omgeving, die op 30 december 2017 in werking zijn getreden.

Hoewel kan worden aanvaard dat van het beginsel dat een middel om ontvankelijk te zijn dient te worden uiteengezet in het verzoekschrift kan worden afgeweken wanneer een verzoekende partij kan aantonen dat de grondslag van het middel pas later aan het licht is gekomen, oordeelt de Raad dat dit in dezen niet het geval is, aangezien de wettelijke bepalingen waarnaar de verzoekende partij in haar wederantwoordnota verwijst pas op 30 december 2017 in werking zijn getreden, terwijl de bestreden beslissing dateert van 31 augustus 2016.

Het door de verzoekende partij aanhalen van artikel 4.4.8/2 en artikel 5.7.1 VCRO kan niet worden beschouwd en aanvaard als een grondslag die pas na het indienen van haar verzoekschrift aan het licht gekomen is, aangezien de verwerende partij onmogelijk toepassing kon maken van deze wettelijke bepalingen gelet op de inwerkingtreding ervan meer dan een jaar na het nemen van de bestreden beslissing. De Raad kan bijgevolg enkel rekening houden met het middel zoals het initieel in het inleidend verzoekschrift is geformuleerd.

2.

In haar eerste middel stelt de verzoekende partij in essentie dat (1) uit het administratief dossier, het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar en de activiteit van de verzoekende partij blijkt dat het aangevraagde project spoort met de toelichting bij artikel 11.4.1 en 15.4.6.1 van het Inrichtingsbesluit in de omzendbrief van 8 juli 1997 en het bijgevolg in agrarisch gebied dient te worden toegelaten, en (2) uit de bestreden beslissing niet blijkt waarom het aangevraagde project strijdt met de schoonheid van het landschap en het aangevraagde project niet afdoende en *in concreto* wordt getoetst aan het vereiste esthetische criterium.

3.

Uit de samenlezing van de artikelen 11.4.1 en 15.4.6.1 van het Inrichtingsbesluit volgt dat de toelaatbaarheid van bouwwerken in landschappelijk waardevolle agrarische gebieden op grond van een tweevoudig cumulatief criterium moet worden getoetst: 1) een planologisch, hetwelk veronderstelt dat het vergunningverlenend bestuursorgaan nagaat of de te vergunnen werken in overeenstemming zijn met de bestemming agrarisch gebied, en 2) een esthetisch, hetwelk inhoudt dat de bedoelde werken in overeenstemming moeten kunnen worden gebracht met de eisen ter vrijwaring van het landschap.

4.

De verwerende partij beoordeelt de planologische verenigbaarheid van het aangevraagde project in de bestreden beslissing als volgt:

“ ...

De aanvraag beoogt de regularisatie van een buitenpiste, stapmolen en lichtmasten bij een bestaande paardenstal. De constructies staan ten dienste van het trainen en opleiden van paarden.

Uit het advies van het departement Landbouw en Visserij blijkt dat de aanvraag geen betrekking heeft op professionele agrarische of para-agrarische activiteiten, dat er, tevens bij gebrek aan bewijzen omtrent het tegendeel, wordt uitgegaan dat het een hobby-activiteit betreft.

Dit standpunt wordt bijgetreden door het gemeentebestuur.

In het beroepschrift wordt door appellant herhaald dat de aanvrager beschikt over een zeer functionele stal en 10 paarden in bezit heeft, dat het gevraagde volkomen bestaanbaar is met de vigerende bestemmingsvoorschriften.

Tijdens de beroepsprocedure werd hieromtrent bijkomend intern advies opgevraagd bij de provinciale dienst Landbouw en Platteland. Het advies van deze dienst, uitgebracht op 9 november 2016, is ongunstig en luidt als volgt:

“ ...

De aanvrager toont aan 10 paarden te bezitten. Ter plaatse zijn in de paardenstal 4 vaste boxen voor paarden met daarnaast een open ruimte/berging in de stalling. Volgens appellant kunnen in de open ruimte 6 metalen verplaatsbare boxen geplaatst worden zodoende hij in totaal 10 paarden kan stallen in de paardenstal. Tijdens plaatsbezoek stond er één metalen verplaatsbare paardenbox in de ruimte. Appellant meldt dat hij nog 6 paarden kan stallen op het adres Huisepontweg 60, waar momenteel 6 jonge paarden verblijven.

De 10 paarden werden zelf gefokt. Het is de bedoeling om ter plaatse de 10 eigen paarden op te leiden en te trainen met doel om er wedstrijden mee te rijden. De zoon (zelfstandig schrijnwerker) en de dochter rijden iedere week wedstrijden.

Uit de dossierstukken en het plaatsbezoek kan er niet besloten worden dat het over een beroepsmatige paardenhouderij gaat.

Meerdere arresten van de Raad van State en de Raad voor Vergunningsbetwistingen hebben geoordeeld dat het houden van paarden voor hobbydoeleinden strijdig is met de bestemming “agrarisch gebied”.

Advies

De dienst Landbouw en Platteland geeft een ongunstig advies voor de regularisatie van de buitenpiste, stapmolen en lichtmasten...”

In dit advies, dat integraal kan worden gevolgd, wordt opnieuw bevestigd dat het hier niet gaat om zone-eigen activiteiten. Het betreft geen beroepsmatig uitgebate paardenhouderij. De aanvraag voor de constructies in kader van de hobby-activiteiten van de aanvrager doorstaat de agrarische toets niet.

Meerdere arresten van Raad van State en Raad voor Vergunningsbetwistingen hebben geoordeeld dat het houden van paarden voor hobby-doeleinden strijdig is met de bestemming “agrarisch gebied”.

Nieuwe stallen en constructies voor het houden van paarden geen betrekking hebbend op effectieve beroepslandbouwbedrijven, zijn onvergunbaar in agrarisch gebied.

(o.a. RvS, nr. 211.029, 4 februari 2011 en RvVb, nr. A/2014/0489, 15 juli 2014).

De hier gevraagde constructies buitenpiste, stapmolen en lichtmasten, ter aanvulling van de stal en in het kader van het recreatief houden van paarden, betekenen een ongewenste inname van het agrarisch gebied niet in functie van agrarische of para-agrarische doeleinden, en kunnen niet voor vergunning in aanmerking komen.

De aanvraag is principieel niet in overeenstemming met de gewestplanbestemming.

Er bestaat een onoverkomelijke legaliteitsbelemmering voor het verlenen van de stedenbouwkundige vergunning.

...”

Uit deze passus volgt dat de verwerende partij het aangevraagde project niet in overeenstemming met de vigerende gewestplanbestemming landschappelijk waardevol agrarisch gebied acht omdat het aangevraagde project als een hobby-activiteit dient te worden bestempeld en niet als een agrarische of para-agrarische activiteit en het bijgevolg de planologische toets niet doorstaat.

5.

Los van de vaststelling dat de omzendbrief van 8 juli 1997, zoals de verwerende partij terecht opmerkt, geen reglementair maar een interpretatief en niet bindend karakter kent zodat een gebeurlijke schending ervan niet kan leiden tot de onwettigheid van de bestreden beslissing, stelt de Raad vast dat de verzoekende partij zich wat betreft de planologische verenigbaarheid van het aangevraagde project in haar verzoekschrift beperkt tot de opmerking dat uit het administratief dossier, het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar en uit de activiteit van de verzoekende partij blijkt dat het aangevraagde project in het agrarisch gebied dient te worden toegelaten.

De Raad stelt vast dat de verzoekende partij in haar tweede middel wel opmerkt dat het houden van paarden als professionele activiteit in de kruispuntbank van ondernemingen is opgenomen, maar dat zij in haar verzoekschrift tevens aangeeft dat de buitenpiste wordt gebruikt voor het trainen van de eigen sportpaarden en dat zij niet betwist dat het aangevraagde project betrekking heeft op hobby-activiteiten. De verzoekende partij beperkt zich tot opportuïteïtskritiek waarin zij enkel stelt dat het aangevraagde project dient te worden toegelaten in agrarisch gebied. Zij maakt hierbij abstractie van de motivering in de bestreden beslissing waarbij de verwerende partij verwijst naar de ongunstige adviezen van het departement Landbouw en Visserij van 15 juni 2016 en van de provinciale dienst Landbouw en Platteland van 9 november 2016, naar het eensluidend verslag van de provinciale ambtenaar en naar rechtspraak van zowel de Raad van State als de Raad, en die allen bevestigen dat het houden van paarden als hobby-activiteit de planologische toets van het agrarisch gebied niet doorstaat.

Dat het aangevraagde project van de verzoekende partij voor het overige aan alle voorwaarden van de omzendbrief van 8 juli 1997, ook als die nog altijd als richtlijn zou worden gebruikt, zou voldoen, wettigt niet dat in strijd met de geldende gewestplanvoorschriften een regularisatievergunning wordt afgegeven.

Het betoog van de verzoekende partij volstaat niet om aannemelijk te maken dat het aangevraagde project verenigbaar is met de toepasselijke gewestplanbestemming. De verzoekende partij toont dus niet aan dat de bestreden beslissing artikel 11.4.1 van het Inrichtingsbesluit schendt.

6.

Het motief dat de aanvraag principieel onverenigbaar is met het planologisch criterium van de geldende gewestplanbestemming landschappelijk waardevol agrarisch gebied volstaat om de weigering van de stedenbouwkundige vergunning in rechte te dragen.

Gelet op het voorgaande diende de verwerende partij niet te beoordelen of het aangevraagde de esthetische toets kan doorstaan aangezien de planologische onverenigbaarheid van het project volstaat om te besluiten tot de weigering van de stedenbouwkundige vergunning.

Louter ten overvloede merkt de Raad op dat de verwerende partij het aangevraagde project subsidiair als volgt beoordeelt:

“ ...

Subsidiair wordt meegegeven dat de ligging van de aanvraag binnen het landschappelijk waardevol agrarisch gebied daarenboven bijkomend de toetsingsvoorwaarde oplegt dat de bedoelde werken in overeenstemming moeten zijn met de eisen inzake de vrijwaring van het landschap, zijnde de esthetische toets.

De bouwplaats bevindt zich aan de rand van een open agrarisch landschap. In dit agrarisch gebied dient gestreefd naar een bescherming van de open ruimte, waarbij een verdere visuele versnippering dient vermeden. De hier gevraagde constructies storen in dit landschap. Inkaderende maatregelen, zoals het voorzien van groenschermen, kunnen hiertoe weinig soelaas bieden. De opmerking van appellant dat de omgeving hoofdzakelijk residentiële is, met name langs de overzijde van de Molenstraat en langs Pluimke, kan geen motivering vormen om de bijkomende constructies in het landschappelijk waardevol agrarisch gebied toch te vergunnen. Het gevraagde overschrijdt de ruimtelijke draagkracht van deze landelijke omgeving.

De aanvraag voldoet evenmin aan het landschappelijk esthetisch criterium.

...

De verzoekende partij kan niet worden bijgetreden wanneer zij in haar verzoekschrift opwerpt dat “*nergens wordt gepreciseerd hoe het gevraagde de schoonheid van het landschap zou storen*”. Uit geciteerde passus blijkt afdoende op welke gronden de verwerende partij oordeelt dat het aangevraagde project de voorgeschreven esthetische toets niet doorstaat. De verzoekende partij maakt abstractie van de overwegingen in de bestreden beslissing waarbij de verwerende partij aangeeft dat de te regulariseren constructies zich bevinden aan de rand van een agrarisch open landschap, dat er omwille van de bescherming van dit open landschap moet worden gestreefd naar een verdere visuele versnippering van dat landschap, dat inkaderende maatregelen, waaronder de aanleg van groenschermen weinig soelaas bieden, dat het gegeven dat er sprake is van een residentiële omgeving niet volstaat om het aangevraagde project in landschappelijk waardevol agrarisch gebied te vergunnen en dat het aangevraagde de ruimtelijke draagkracht van de landelijke omgeving overtreft.

De opmerking van de verzoekende partij dat de bijzondere zorg die zij besteedt aan de aanleg en het onderhoud van de te regulariseren constructies pleit voor het aangevraagde project, doet hieraan geen afbreuk en is niet relevant voor de toets van het aangevraagde project aan het esthetisch criterium.

Bovendien dient noodzakelijk te worden vastgesteld dat de kritiek van de verzoekende partij op de overwegingen in de bestreden beslissing die betrekking hebben op de esthetische toets kritiek op overtuigende overwegingen betreft die niet tot de vernietiging van de bestreden beslissing kan leiden.

Het middel wordt verworpen.

B. Tweede middel

Standpunt van de partijen

1.

In het tweede middel roept de verzoekende partij een gebrek aan motivering in.

In het tweede middel geeft de verzoekende partij opnieuw aan dat de bestreden beslissing niet nader preciseert waarom het aangevraagde project niet voldoet aan het landschappelijk esthetisch criterium en dat de verwerende partij in de bestreden beslissing geen acht heeft geslagen op de bijgebrachte stukken waaruit blijkt dat de verzoekende partij tien paarden bezit en de

paardenhouderij als deel van haar officiële activiteit moet worden beschouwd en aldus een duidelijk beroepsmatig karakter heeft.

2.

De verwerende partij stelt vooreerst dat de verzoekende partij in het tweede middel geen geschonden wettelijke bepaling noch een beginsel van behoorlijk bestuur aanduidt zodat het middel onontvankelijk is.

Ten overvloede duidt zij er bijkomend op dat zij, zoals ook al gerepliceerd naar aanleiding van het eerste middel, correct en duidelijk in de bestreden beslissing motiveert waarom het aangevraagde project als onvergunbaar wordt gekwalificeerd. Zij vult haar betoog nog verder aan.

Uit de bestreden beslissing blijkt dat zij zich aangaande het beroepsmatig karakter van de paardenhouderij steunt op twee gelijkluidende negatieve adviezen van experts.

3.

De verzoekende partij stelt in haar wederantwoordnota te volharden in haar argumentatie dat de bestreden beslissing zowel de materiële motiveringsplicht, het zorgvuldigheidsbeginsel als de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen schendt.

De verwerende partij heeft zich in de bestreden beslissing louter aangesloten bij de in het kader van de procedure opgevraagde adviezen van onder meer de provinciale dienst Landbouw en Platteland van 9 november 2016 om te besluiten dat er enkel sprake is van een hobby-activiteit en niet van een beroepsmatig uitgbate paardenhouderij. De verzoekende partij heeft nochtans onweerlegbaar aangetoond dat zij tien paarden bezit en dat de paardenhouderij reeds sinds 15 april 2011 tot de activiteiten van haar onderneming behoort.

Beoordeling door de Raad

1.

Overeenkomstig artikel 15, 4° Procedurebesluit dient het verzoekschrift een uiteenzetting te bevatten van de feiten en de middelen. Een middel is ontvankelijk als het minstens een voldoende omschrijving bevat van de geschonden geachte regelgeving of beginselen van behoorlijk bestuur en er wordt verduidelijkt op welke wijze vermelde regelgeving of beginselen worden geschonden. Dat voorschrift vereist dat de uiteenzetting in het verzoekschrift het mogelijk maakt duidelijk en ondubbelzinnig te begrijpen wat de bestreden beslissing verweten wordt in het kader van de legaliteitstoetsing die de Raad doorvoert.

De Raad stelt vast dat de verzoekende partij haar uiteenzetting ten gronde opdeelt in vijf onderscheiden middelen, waarbij de verzoekende partij haar tweede middel ent op een “*gebrek aan motivering*”. De Raad leidt uit het betoog van de verzoekende partij een schending van de materiële motiveringsplicht af en stelt vast dat uit het inhoudelijk verweer van de verwerende partij blijkt dat zij de kritiek van de verzoekende partij ook zo heeft begrepen.

2.

Voor zover de verzoekende partij in haar tweede middel opnieuw opwerpt dat de verwerende partij heeft nagelaten afdoende te motiveren waarom het aangevraagde project de esthetische toets niet doorstaat volstaat het te verwijzen naar de beoordeling door de Raad in het eerste middel waaruit blijkt dat de verwerende partij niet foutief heeft geoordeeld dat het aangevraagde project de planologische toets niet doorstaat, dat dit motief volstaat om de weigeringsbeslissing te dragen en dat de kritiek van de verzoekende partij met betrekking tot de toetsing van het aangevraagde

project aan het esthetisch criterium kritiek op een overtollig motief betreft die geen aanleiding kan geven tot de vernietiging van voorliggende bestreden beslissing.

3.1

Bijkomend stelt de verzoekende partij dat de verwerende partij in de bestreden beslissing geen acht heeft geslagen op het stuk 4 bijgebracht door de verzoekende partij waaruit blijkt dat het fokken van paarden en paardachtigen en de exploitatie van paardenrenbanen en manèges tot de activiteiten van de verzoekende partij behoort.

De Raad stelt vast dat de verwerende partij in haar beslissing gewag maakt van het advies van het departement Landbouw en Visserij van 15 juni 2016 waaruit blijkt dat de verzoekende partij heeft nagelaten meer inlichtingen te verstrekken over de eventuele professionaliteit van haar paardenhouderij waaruit het departement Landbouw en Visserij afleidt dat het hobby-activiteiten betreft, en het bijkomend advies van 9 november 2016 dat door de verwerende partij aan de provinciale dienst Landbouw en Platteland is gevraagd in kader van de voor haar gevoerde administratieve beroepsprocedure waarin wordt gesteld dat uit zowel de dossierstukken als een plaatsbezoek blijkt dat de verzoekende partij eigenaar is van tien zelf gefokte paarden waarbij de verzoekende partij tot doel heeft deze paarden op te leiden en te trainen met het oog op deelname aan wedstrijden van de zoon en dochter van de verzoekende partij en dat er op grond van deze gegevens niet kan worden besloten dat de paardenhouderij van de verzoekende partij een beroepsmatig karakter heeft.

De verzoekende partij beperkt zich tot de vaststelling dat zij stukken heeft bijgebracht waaruit blijkt dat zij de eigenaar is van tien paarden en dat het houden van paarden als één van haar activiteiten is ingeschreven in de kruispuntbank van ondernemingen, maar zij geeft op geen enkel ogenblik aan in welke mate de bestreden beslissing niet afdoende is gemotiveerd nu daarin wordt gesteld dat uit voormelde adviezen blijkt dat de paardenhouderij van de verzoekende partij als hobby-activiteit te beschouwen en het houden van paarden voor hobbydoeleinden strijdig is met de bestemming "agrarisch gebied".

Het komt de verzoekende partij toe hetgeen zij opwerpt aan de hand van concrete en afdoende elementen, stukken en argumenten te stofferen. Zij kan niet volstaan met het louter poneren van een standpunt tegenovergesteld aan dat van de verwerende partij. De verzoekende partij maakt abstractie van het advies dat tijdens de administratieve beroepsprocedure is verleend door de provinciale dienst Landbouw en Platteland, waarin wordt aangegeven dat uit de stukken van het dossier en uit een plaatsbezoek blijkt dat er sprake is van het houden van paarden voor hobbydoeleinden en geen professionele activiteit, en dat door de verwerende partij in de bestreden beslissing integraal wordt bijgetreden. De verzoekende partij toont met haar betoog dan ook niet aan dat de motiveringsplicht is geschonden.

Het middel wordt verworpen

C. Derde, vierde en vijfde middel

Standpunt van de partijen

1.

In het derde, vierde en vijfde middel roept de verzoekende partij de schending in van het redelijkheidsbeginsel, het rechtszekerheids-, het vertrouwens- en het gelijkheidsbeginsel.

In het derde middel stelt de verzoekende partij dat hoewel de verwerende partij in de bestreden beslissing overweegt dat haar paardenhouderij niet als landbouwactiviteit in de ruime zin of als

para-agrarisch bedrijf kan worden beschouwd, de paardenstal voor tien paarden wel werd vergund en dat tevens haar stookoliebedrijf met nodige uitrusting werd vergund en er zopas een vergunning werd afgeleverd voor de uitbreiding, door de constructie van een nieuwe tank, van haar stookoliebedrijf, terwijl het stookoliebedrijf veel minder dan de paardenhouderij als agrarisch of para-agrarisch kan worden beschouwd.

In het vierde middel acht de verzoekende partij het rechtszekerheids- en het vertrouwensbeginsel geschonden aangezien het vergunnen van de boogvormige loods die dienst doet als stal voor tien paarden bij de verzoekende partij de verwachting heeft gewekt dat ook de veel minder belastende infrastructuur voor de beoefening en het onderhoud van de paarden zou worden vergund.

In het vijfde middel tot slot werpt de verzoekende partij de schending van het gelijkheidsbeginsel op nu in het zelfde landschappelijk waardevol agrarisch gebied een betonbedrijf en een voetbalveld werden vergund waarvan het agrarisch of het para-agrarisch karakter veel minder kan worden aangetoond dan dat van voorliggende paardenhouderij.

2.

Volgens de verwerende partij toont de verzoekende partij op geen enkele manier aan dat de vergunningen naar waar zij verwijst relevant zijn voor huidige vergunningsbeoordeling. De verzoekende partij toont niet aan dat deze vergunningen over gelijkaardige stedenbouwkundige handelingen in een gelijke juridische situatie gaan.

Ook wat betreft haar repliek op het vierde en het vijfde middel geeft de verwerende partij aan dat de verzoekende partij nalaat op concrete wijze aan te tonen dat er sprake is van vergelijkbare of relevante situaties en vergunningen.

Beoordeling door de Raad

1.

In het derde middel stelt de verzoekende partij in essentie dat de bestreden beslissing het redelijkheidsbeginsel schendt aangezien vroeger de paardenstal voor tien paarden werd vergund alsook het stookoliebedrijf van de verzoekende partij met daarbij een nieuwe tank en deze laatste zeker niet als agrarisch of para-agrarisch bedrijf kan worden aangemerkt.

2.1

Het wordt niet betwist dat het aangevraagde project in landschappelijk waardevol agrarisch gebied gelegen is. Artikel 11.4.1 van het Inrichtingsbesluit bepaalt:

“ ...

De agrarische gebieden zijn bestemd voor de landbouw in de ruime zin. Behoudens bijzondere bepalingen mogen de agrarische gebieden enkel bevatten de voor het bedrijf noodzakelijke gebouwen, de woning van de exploitanten, benevens verblijfgelegenheid voor zover deze een integrerend deel van een leefbaar bedrijf uitmaakt, en eveneens para-agrarische bedrijven.

... ”

Artikel 15.4.6.1 van het Inrichtingsbesluit bepaalt:

“ ...

De landschappelijke waardevolle gebieden zijn gebieden waarvoor bepaalde beperkingen gelden met het doel het landschap te beschermen of aan landschapontwikkeling te doen.

In deze gebieden mogen alle handelingen en werken worden uitgevoerd die overeenstemmen met de in grondkleur aangegeven bestemming, voor zover zij de schoonheidswaarde van het landschap niet in gevaar brengen.
...

Of de bestreden beslissing naar redelijkheid verantwoord is, hangt af van de beleids- en beoordelingsruimte waarover de vergunningverlenende overheid beschikt. De beoordeling of het aangevraagde project als “landbouw in de ruime zin” in de zin van artikel 11.4.1 van het Inrichtingsbesluit kan worden beschouwd, behoort tot de discretionaire beoordelingsruimte van de verwerende partij. Appreciatievrijheid houdt de mogelijkheid in tot verschillende zienswijzen. Slechts een zienswijze die de grenzen van de redelijkheid te buiten gaat, kan door de Raad gesanctioneerd worden.

Zoals reeds bij de beoordeling van het eerste middel aan bod kwam maakt de verzoekende partij het niet aannemelijk dat de verwerende partij kennelijk foutief heeft geoordeeld dat het aangevraagde project niet verenigbaar is met de vigerende gewestplanbestemming. Het aangevraagde project kan omwille van het hobby-karakter ervan niet als landbouw in de ruime zin worden aangemerkt, waardoor de stedenbouwkundige vergunning noodzakelijk dient te worden geweigerd.

De verzoekende partij brengt geen concrete en pertinente elementen bij waaruit moet blijken dat de verwerende partij kennelijk onredelijk tot de vaststelling komt dat het aangevraagde project niet verenigbaar is met de bestemming landschappelijk waardevol agrarisch gebied.

De vaststelling dat het stookoliebedrijf van de verzoekende partij evenmin als een agrarisch of para- agrarisch bedrijf kan worden beschouwd en het bedrijf in het verleden wel werd vergund doet hieraan geen afbreuk, nu het de verwerende partij toekomt het voorliggende project aan de hand van de toepasselijke regelgeving te toetsen en op haar eigen merites te beoordelen.

2.2

Het rechtszekerheidsbeginsel houdt in dat een recht voorzienbaar en toegankelijk moet zijn zodat de rechtszoekende in staat is zijn rechtshandeling op voorhand in te schatten en waarbij deze moeten kunnen vertrouwen op een zekere standvastigheid bij het bestuur. Het vertrouwensbeginsel is hier eveneens een uitdrukking van nu het betekent dat de rechtzoekende, voortgaand op eerdere houdingen of door een overheid ingenomen standpunt, op een bepaalde uitkomst mocht vertrouwen.

Nog los van de vaststelling dat het aangevraagde project de vraag naar een regularisatievergunning betreft wat noodzakelijk impliceert dat de verzoekende partij in de eerste plaats heeft nagelaten de rechtens vereiste stedenbouwkundige vergunning voor de uitvoering van het voorliggende aan te vragen, maakt de verzoekende partij het niet afdoende duidelijk op grond waarvan zij het rechtszekerheids- en het vertrouwensbeginsel geschonden acht.

De verzoekende partij maakt abstractie van het gegeven dat het de verwerende partij toekomt het aangevraagde op haar eigen merites te beoordelen waarbij zij niet gebonden is door het feit dat voor andere stedenbouwkundig vergunningsplichtige werken wel een stedenbouwkundige vergunning werd afgeleverd. Het loutere feit dat voor de paardenstal en voor de berging wel een stedenbouwkundige vergunning werd afgeleverd creëert geen automatisch “recht” op een volgende stedenbouwkundige vergunning voor bijkomende infrastructuur en impliceert niet dat door de verwerende partij enig standpunt werd ingenomen waaruit een bepaalde uitkomst zou vloeien.

2.3

Tot slot wat betreft de schending van het gelijkheidsbeginsel dient de verzoekende partij in haar verzoekschrift met concrete en precieze gegevens aan te tonen dat in rechte en in feite gelijke gevallen ongelijk zijn behandeld, zonder er voor deze ongelijke behandeling een objectieve verantwoording bestaat.

De verzoekende partij beperkt zich in haar betoog tot de stelling dat in hetzelfde landschappelijk waardevol agrarisch gebied ook een betonbedrijf en een voetbalveld werden vergund. De verzoekende partij brengt ter ondersteuning van haar grief geen enkel concreet en pertinent stuk bij waaruit blijkt dat er in dit dossier sprake is van stedenbouwkundige vergunningen met betrekking tot gelijkaardige bouwaanvragen vergund door dezelfde vergunningverlenende overheid zijnde de verwerende partij.

De bestreden beslissing kan geen schending van het gelijkheidsbeginsel omvatten op basis van de vergelijking met andere projecten/stedenbouwkundige vergunningen in het landschappelijk waardevol agrarisch gebied waarvan niet wordt aangetoond dat het een gelijkaardig project betreft en dat de vergunning werd verleend door de verwerende partij.

Het middel wordt verworpen.

VI. KENNELIJK ONRECHTMATIG BEROEP

Standpunt van de partijen

1.

De verwerende partij verzoekt de Raad om overeenkomstig artikel 103 van het Procedurebesluit een geldboete te willen opleggen wegens het instellen van een kennelijk onrechtmatig beroep. De verwerende partij ent haar verzoek op de vaststelling dat de verwerende partij geen nieuwe argumenten aanvoert ten opzicht van het door haar ingediende administratief beroepschrift, dat in het huidig verzoekschrift enkel wordt gewezen op de omzendbrief van 8 juli 1997 betreffende de inrichting en toepassing van (ontwerp)gewestplannen als vermeende grondslag voor de gevraagde vergunning, dat de overige grieven in het verzoekschrift *prima facie* zowel rechtens als feitelijk onjuist zij en bovendien niet gericht zijn tegen het dragend weigeringsmotief zodat ze nooit aanleiding kunnen geven tot het vernietigen van de bestreden beslissing en dat gelet op de handavingshistoriek in voorliggend dossier het duidelijk is dat voorliggend verzoek tot vernietiging enkel om strategische redenen is ingediend met het oog op het uitstel van de daadwerkelijke handhaving.

2.

De verzoekende partij acht het verzoek van de verwerende partij ontoelaatbaar, minstens onontvankelijk en ongegrond.

De verzoekende partij wijst erop dat het de Raad toekomt ambtshalve een geldboete wegens kennelijk onrechtmatig beroep op te leggen en de verwerende partij niet over het recht beschikt dergelijke geldboete te vorderen.

De voorliggende procedure wordt op grond van ernstige en gegronde argumenten gevoerd die onder meer betrekking hebben op de wettelijkheid van de beslissing, de zorgvuldigheid en de motivering ervan.

Het gegeven dat een deel van de opgeworpen argumentatie gelijkaardig is aan de argumentatie in administratieve aanleg is het gevolg van het verwerpen door de verwerende partij van het beroep van de verzoekende partij tegen de weigeringsbeslissing in eerste administratieve aanleg en het bevestigen van de beslissing in eerste administratieve aanleg door voorliggende bestreden beslissing.

Voorliggende procedure heeft volgens de verzoekende partij geen enkel vertragend of strategisch karakter aangezien de mogelijke vernietiging van de bestreden beslissing niet het verlenen van de gevraagde vergunning tot gevolg heeft zodat een mogelijke vernietiging het eventueel wederrechtelijk karakter van handelingen en werken in het verleden niet ontnemt en handhaving steeds mogelijk blijft.

Ten slotte wijst de verzoekende partij op het recht op toegang tot de rechter als algemeen rechtsbeginsel dat aan eenieder dient te worden gewaarborgd. Dit recht op toegang tot de rechter is een wezenlijk aspect van een eerlijk proces en is fundamenteel in een rechtsstaat. Hoewel dit recht niet absoluut is mogen beperkingen van dit recht geen afbreuk doen aan de essentie van het recht zelf en moeten beperkingen aan dit recht redelijk evenredig zijn met het gewettigd doel dat zij nastreven.

Beoordeling door de Raad

Het opleggen van een geldboete wegens kennelijk onrechtmatig beroep houdt een beperking in van het recht op toegang tot de rechter. Het begrip “kennelijk onrechtmatig” moet derhalve restrictief worden geïnterpreteerd.

De gegevens van het dossier en de argumentatie van de tussenkomende partij laten niet toe te besluiten dat de verzoekende partij haar recht om zich tot de Raad te wenden zou hebben misbruikt.

Er bestaan derhalve geen redenen om een boete op te leggen wegens kennelijk onrechtmatig beroep.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De Raad verwerpt de vordering tot vernietiging.
2. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, ten laste van de verzoekende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 2 oktober 2018 door de zesde kamer.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de zesde kamer,

Elien GELDERS

Karin DE ROO